

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] hoc possit facere mulier? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

tinet ad ordinem sacerdotalem, secundum quamdam
conuenientiam, & solemnitatem, non autem hoc est
de necessitate sacramenti. Vnde etiam si extra neces-
sitaris articulum laicus baptizet, peccat quidem, ta-
men sacramentum baptismi confert: nec est rebap-
tizandus ille qui sic est baptizatus.

Ad secundum dicendum, quod illa sacramentalia
baptismi pertinent ad solemnitatem, non autem ad
necessitatem baptismi. Et ideo fieri non debent, nec
possunt a laico: sed solum a sacerdote, cuius est so-
lemniter baptizare.

Ad tertium dicendum, quod (sicut supra dictum
est*) pœnitentia non est tanta necessitatis sicut bap-
tismus. Potest enim per contritionem suppleri de-
fectus sacerdotalis absolutionis, quæ non liberat à
tota pœna: nec etiam pueris adhibetur. Et ideo non
est simile de baptismo, cuius effectus per nihil aliud
suppleri potest.

ARTIC. IV.

Virum mulier possit baptizare?

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod mu-
lier non possit baptizare. Legitur enim in Car-
thaginensi Concilio*, quod mulier, quamuis docta
& sancta, viros in conuentu docere, vel aliquos bap-
tizare non præsumat. Sed nullo modo licet mulie-
ri docere in conuentu: secundum illud 1. ad Cor. 14.
Turpe est mulieri in ecclesia loqui. Ergo videtur,
quod nec etiã aliquo modo mulieri liceat baptizare.

¶ 2 Præterea, Baptizare pertinet ad officium
pœlationis: vnde a sacerdotibus habentibus curam
animarum debet accipi baptismus. Sed hoc non po-
test competere mulieri: secundum illud 1. Tim. 2. Do-
cere mulieri non permitto, nec dominari in virum,
sed subditam esse in silentio. Ergo mulier baptizare
non potest.

¶ 3 Præterea, In spiritali regeneratione vide-
tur aqua habere locum materni vteri (vt Aug. † dicit
super illud Io. 3. Numquid homo potest in ventrem
ma-

379
sup. ar. 3.
& loci
ibi indu-
ctis.
* in Cœc.
4. Carth.
c. 99. &
100. &
refertur
de cōf. d.
4. ca. 19.
mulier.
† irac 11.
paulo an
te me. 10.
9. & de
cōf. d. 4. c.
mulier.

matris suæ iterato introire & renasci?): ille autem qui baptizat videtur magis habere patris officium. Sed hoc non competit mulieri. Ergo mulier baptizare non potest.

* Vrb. Vitali presbytero Brixie si scribēs. t 30. q. 3. ca. Super quibus.

SED contra est, quod Urbanus Papa dicit *, & habetur in Decret. f 30. q. 3. Super quibus consuluit nos tua dilectio, hoc videtur nobis hac sententia respondendū, ut baptismus sit, si instante necessitate femina puerum in nomine Sanctæ Trinitatis baptizauerit.

RESPONDEO dicendum, quod Christus est, qui principaliter baptizat, secundum illud Ioann. 1. Super quem videris Spiritum descendantem, & manentem, hic est qui baptizat. Dicitur autem Coloss. 3. quod in Christo non est masculus & femina. Et idē sicut masculus laicus potest baptizare quasi minister Christi, ita etiam & femina. Quia tamen caput mulieris est vir, & caput viri est Christus (ut dicitur 1. Cor. II.) non debet mulier baptizare, si adsit copia viri: sicut nec laicus præsentē clerico, nec clericus præsentē sacerdote, qui tamen potest baptizare præsentē Episcopo: eo quod hoc pertinet ad officium sacerdotis.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut mulieri non permittitur publicè docere, potest tamen privata doctrina, vel monitione, aliquem instruere: ita non permittitur ei publicè, & solenniter baptizare, sed tamen potest baptizare in necessitatis articulo.

Ad secundum dicendum, quod quando baptismus solenniter, & ordinariè celebratur, debet aliquis sacramentum baptismi suscipere à presbytero curam animarum habente, vel ab aliquo vice eius. Hoc tamen non requiritur in articulo necessitatis, in quo potest mulier baptizare.

Ad tertium dicendum, quod in generatione carnali masculus & femina operantur secundum virtutem propriæ naturæ: & idē femina non potest esse principium generationis actiuum, sed passiuum tantum. Sed in generatione spirituali neuter operatur in

vir.

virtute propria, sed instrumentaliter tantum per virtutem Christi: & ideo eodem modo potest vir & mulier in casu necessitatis baptizare. Si tamen mulier etiam extra casum necessitatis baptizaret, non esset rebaptizandus: sicut & de laico dictum est*. Peccaret tamen ipsa baptizans, & alij, qui ad hoc cooperarentur, vel baptismum ab ea suscipiendo, vel ei baptizandum aliquem offerendo.

ARTIC. V.

Virum non baptizatum, possit sacramentum baptismi conferre?

AD quintum sic proceditur. Videtur quod ille, qui non est baptizatus, non possit sacramentum baptismi conferre. Nullus enim dat quod non habet. Sed non baptizatus non habet sacramentum baptismi. Ergo non potest ipsum conferre.

¶ 2 Præterea, Sacramentum baptismi confert aliquis, in quantum est minister ecclesie. Sed ille, qui non est baptizatus, nullo modo pertinet ad ecclesiam, scilicet nec re, nec sacramento. Ergo non potest sacramentum baptismi conferre.

¶ 3 Præterea, Maius est sacramentum conferre, quam suscipere. Sed non baptizatus non potest alia sacramenta suscipere. Ergo multo minus potest aliquod sacramentum conferre.

SED contra est, quod Isid. † dicit, Romanus Pontifex non hominem iudicat, qui baptizat, sed spiritum Dei subministrare gratiam baptismi, licet Paganus sit qui baptizat. Sed ille qui est baptizatus, non dicitur Paganus. Ergo etiam non baptizatus potest conferre sacramentum baptismi.

RESPONDEO dicendum, quod hanc quæst. Aug. * indeterminatam reliquit. Dicit enim in 2. contra Epist. Parmeniani, Hæc quidem alia quæstio est, utrum & ab his, qui nunquam fuerunt Christiani, possit baptismus dari: nec aliquid temere inde affirmandum est, sine auctoritate tanti concilij † quantum tantæ rei sufficit. Postmodum verò per ecclesiam determinatum est, quod non baptizati

ar. præd.

380

Sup. 2. 3.
Et locis
ibi notatis.

† refertur

1. q. 1. ca.

60. Si quis

per ignorantiam

Et de consec.

sec. d. 4. c.

22. Romanus

ius.

* li. 2. c.

13. post

me. 10. 7.

refertur

1. q. 1. c.

98. Item

Aug. de unio. ba-

ptis. contra Petil.

c. 7. 10. 7.

de cons. d.

4. c. 23. A

quodam

Iudæo.

† Alias,

consilij.